

Rapport från SM i Bruksridning 11-08-2007 i Ingelstad

Vi anlände till den imponerande anläggningen Ingelstads Naturbruksgymnasium klockan 16.55 på fredagseftermiddagen och jag hann precis till bängenomgången kl.17.00.

Lotta (min äldsta dotter som var med som chaufför och hästskötare) lastade av och installerade Rumba i en hage full av det saftigaste gräs man skådat – Rumba trodde nog hon kommit till paradiset och efter att ha stått i transporten nästan 8 timmar kastade hon sig glupskt över maten utan att ens titta åt dom andra hästarna i hagarna runt omkring.

Bängenomgången leddes av den något stressade överdomaren och skedde i ett rasande tempo, där jag inte uppfattade att haltmomentet innehöll tre halter (noterade bara två). Banan var helt klart inte byggd för islandshästar, och för ett ögonblick undrade jag vad jag givit mig in på, särskilt med tanke på hopphindret som bestod av tre rättuppstående hinder i uppforsbacke på 60 cm, 70 cm och 80 cm!!!!!! Lotta sa, att om jag klarade att hoppa 80 cm skulle hon bli imponerad. Bryggan, som var första momentet, var också alldeles för hög för att man skulle kunna kliva av bekvämt från en liten häst.

Hela banan bestod av 14 hinder, några med delmoment. Vända i trångt utrymme, rygga i U-form, rida genom smal korridor och trampa på gatubrunnslock, trava i avsmalnande korridor i nerforsbacke, flytta saker (metallhink, keps och vit plastpåse med skramlande burkar), trava över stor träbro, skritta över solfjädersbommar i kraftigt nerförslut, trava igenom 10 portar i slingrande bokstavsordning, trava över lydnadshinder (stor svart-vitrandig presenning) och trava igenom en imponerande lång vattengrav.

Efter middagen gick jag banan igen och när vi lagt oss kunde jag inte sova utan hoppade dessa höga hinder större delen av natten. Gick upp och duschade kl. 05.00 och önskade att det hela skulle vara över. Det var tropisk värme med gassande sol och vindstilla på tävlingsdagens morgon och efter frukosten började jag göra i ordning Rumba till veterinärbesiktningen 8.30.

Första start skulle gå 9.45 och jag hade startnummer 9. Min yngsta dotter Carolina (som rider fälttävlan) hann precis bila upp från Skåne för att snabbt konstatera att morsans stigläder måste upp minst två hål ("du måste ju kunna stå upp i sadeln!!!") och att Rumbas svans behövde flätas och bindas upp för att inte riva dom små bollarna på pinnarna i portarna.

Vad gjorde man utan sina döttrar?

Funktionskontrollen avlöpte väl och sadling, utrustning och uppsittning blev godkända. Så var det då dags för den äldsta tanten på den minsta hästen att starta. Nerverna krullade sig som åderbräck på hela kroppen och vi närmade oss bryggan i vägvinnande skritt. Fastnade med högerbenet mellan brygga och häst, fick upp benet i knästående på den höga bryggan och lyckades till

slut häva mig på vänsterhanden i sadeln ("gode gud – låt hästen stå still!") – vilken pärs! Resten gick bra och så kom vi till hopphindren efter en 180 graders sväng. Rúmba var inte riktigt beredd på första hindret, så det rev hon, men sen samlade jag ihop henne och drev på så andra hindret klarade vi. Inför tredje hindret var hon med på noterna och taxade in perfekt så vi gled över med god marginal – vilken hopphäst jag har! Tyvärr är det ingen höjdare att hoppa i westernsadel, så några stilpoäng var det inte tal om, men jag var glad att vi kom ner samtidigt.

Jag missade ett av dom tre delmomenten i halten eftersom jag aldrig uppfattat det vid bängenomgången. Därför fick vi 100 minuspoäng och uteslöts ur momentet, vilket ju var tråkigt (och onödigt). Blev stoppad av funktionären som påpekade min miss och det gav mig 1 minut extra och minuspoäng för överskriden idealtid. (Fick efteråt veta, att det var fel att stoppa mig under pågående tävling).

Resten av momenten gick helt OK, (rev bara en av 20 bollar i portarna) och tappade traven när hon tvekade något lite inför vattengraven. Så var vi i mål! Rúmba överträffade sig själv och jag var jättenöjd med henne trots den till synes för utomstående "inte alltför framskjutna placeringen". Hon är en otroligt samarbetsvillig häst och verkade tycka det var roligt att tävla. Man kände sig rätt mör efteråt när spänningen släppte och efter en god supé på kvällen stöp jag i säng, trött men lycklig.

[Agneta Hallenfur och Rúmba](#)